

Отъ кога, отъ кога би ги убилъ народа съ камъни и останали бихме въ идолопоклонство!

Ако жената на Стефендсона не бѣше учена, можеше ли направи мжка си да се слави отъ сичкия свѣтъ за изнамѣрената отъ него оная фърковата стихия, която и ний българитѣ съ очитѣ си вече видѣхме? (то е желѣзнитѣ кола).

Виждаме добре, мили сестри, че всичко отъ науката е произлѣзло.

Защо, прочее, да се не потрудиме да дадеме на милитѣ си този добрия капиталъ, който ни мулецъ го яде, ни крадецъ го краде?

Ако, прочее, не можеме да направиме повече, то нека направиме баремъ като простодушния онзи бозаджия, който отдѣлялъ последната си хапка и давалъ да изучи сина си.

Синъ му билъ даровитъ и съ своето си прилежание сполучилъ да достигне до най-високата степенъ въ науката, догдето най сетне биде избранъ за чиновникъ близо до царя.

Баща му до него време се си следвалъ своята слаба продажбица и, когато му се случило да мине подъ прозорцитѣ на царския палатъ, нарочно се поспираше и викаше съ поголѣмъ гласъ съ надежда, дано го чуятъ и излѣзатъ нѣкои да си купятъ.

Случва се веднажъ тамамъ царьтъ като заспивалъ, стрѣсналъ се твърде много отъ грозния бозаджийски викъ, разгнѣвява се много и заповѣдва да уловятъ тогози безобразника и да го хвърлятъ въ тъмницата.

Изпълнена бѣ на сжщия часъ царската заповѣдь.

Като чу синъ му, че баща му е подъ царска заповѣдь — въ затвора, наказанъ за неговата простота, отиде при царя, поклони му се и помоли да му даде воля да му поговори нѣщо.

Царьтъ, защото го много обичаше, засмѣно му каза: „говори свободно!“

Тогазъ чиновника каза: „Не си правосжденъ, о царю! Ако сждѣше право, не щѣше да осждишъ и накажешъ въ затвора бащата, който изучилъ сина си да стане достоенъ за вашата служба, но щѣше да накажешъ неговия баща, че не се е погрижилъ да изучи сина си на нѣщо друго, освенъ боза да продава“.

Тогазъ царьтъ го обикна още по-много за правитѣ му думи, дари го съ голѣмъ нишанъ, извади баща му отъ затвора и го постави на голѣми почести.

Коя е сега причината, моля ви, дето бозаджийския синъ е станалъ царски челоувѣкъ и е можалъ да влѣзе да говори на царя и да му каже „не си правосжденъ, о царю!“ — не е ли учението сичката причина?